

אמונה ובטחון

קא

וסיפרתי לו העובדה הנ"ל ששמעתייה מפיו, נהנה האדמו"ר מאד, וכשגמרתי לספר אמר לי: נהנתי ממך מאד, לפי שהוא בעצמו סיפר לי זאת, אך אתה מספר זאת בהטעמה יתירה... ("בצילא דמהימנותא", שמיני תשס"ג עמ' א').

"הרי הנותן הוא הקב"ה!..."

סיפר הגאון ר' רפאל דוד אוירבעך זצ"ל: מעשה שהיה אצל החזו"א, ואני מכיר את הצדדים שהיו באותו שידוך, כשנגמר השידוך בין הצדדים, נכנסו שני המחזותנים ביחד אל החזו"א לקבל עצתו וברכתו בענין חלוקת נטל ההוצאות של הדירה והחתונה.

פנה החזו"א למחותן האחד ואמר לו: אתה תקבל עליך הוצאות הדירה, ולשני אמר: אתה תקבל עליך הוצאות החתונה והרהיטים לדירה. נענה הראשון שעליו הטיל החזו"א הוצאות הדירה ואמר: רבי, הרי אין ביכולתי כלל להשיג הוצאות אלו. אמר לו החזו"א: וכי סבור הינך שאתה הוא הנותן, הרי הנותן הוא הקב"ה ואתה רק שליח לבצע את הדבר, וא"כ מה איכפת לך שמניתי אותך שליח על ענין הדירה. אך אם אתה דוקא מתעקש ואינך רוצה להיות שליח על הדירה אלא על פחות מכך, א"כ אני מחליף את השליחות. החזו"א פנה למחותן השני – שקודם אמר לו לשאת רק בהוצאות החתונה והריהוט – ואמר לו: עכשיו אתה תהיה שליח על ענין הדירה, ולראשון אמר: ואתה תהיה שליח על ענין החתונה והריהוט.

השני היה פיקח ואמר לחזו"א: אם הרבי ממנה אותי שליח, א"כ למה לא יזכה אותי הרבי ביותר מזה – והראשון שומע ושותק – אמר החזו"א לשני: באמת אתה צודק, על כן ממנה אני אותך שליח על הכל – גם על הדירה וגם על החתונה והריהוט.

כאן כבר התבייש הראשון ואמר: "רבי, על החתונה והריהוט אני כן מסכים להיות שליח". אמר לו החזו"א: כבר אחרת את המועד, והמחותן השני זכה כבר בשליחות על הכל. וכך היה, שהמחותן השני הצליח בכל אשר פנה והשיג כדי כל ההוצאות, של הדירה, ושל החתונה והריהוט! (מרשימות הרב מרדכי וייספיש שליט"א).

במשב רוח אחת!

סיפר מו"ר הגרמ"י ליפקוביץ שליט"א, שפ"א לאחר חג הסוכות היה בבית מרו החזו"א, והוציא החזו"א מהארו שוביתו מעטפה, ובתוכה היו

אוצר החכמה

מעשה איש [תולדות חזון איש] - ז' / יברוב, צבי בן משה יצחק אהרן עמ' 100

מאמר אוצר החכמה <http://www.otzar.org> הודפס מאתר אוצר החכמה

קב

מעשה איש

גרעינים מהאתרוג שלו. ואמר לו החזו"א: קח גרעינים אלו ונטע אותם בחצר ביתך. אמר לו הגרמי"ל, כי הרי גידול האתרוגים טעון טיפול רב והוא אינו יודע לטפל בזה. ענה לו החזו"א: הקב"ה יכול במשב רוח אחת לשלוח את הברכה.

ואכן כך היה, שהגרמי"ל מיעט מאוד בטיפול העצים, ועם זאת הוציאו בכל שנה אתרוגים רבים מאד, ואף מרן ז"ל בשנותיו האחרונות היה קונה אתרוג אצל הגרמי"ל מהעץ שבחצירו.

וסיפר עוד, ששאל את החזו"א, מניין לנו בבירור שאין זה אתרוג מורכב, וענה לו שיש לעץ זה דין של מסורת, שאותו המקום (שמצא בו החזו"א את העץ) מוחזק שאינו מורכב. (ספר "שלמי תודה", סוכות, עמ' י"ד).

"מכריזין עליו מלמעלה"

באמצע ימי מלחמת השחרור, הגיע הג"ר רפאל הכהן קוק זצ"ל לשאול את החזו"א: הנה אני בא בין יהודים וישאלנו דעה על המתחולל בארץ ישראל, ומה אענה להם. ענה החזו"א ואמר לו: "שמובילים אותנו משמים לקראת משהו – זה רואה כל אחד – והרי "אין אדם נוקף אצבעו למטה אא"כ מכריזין עליו מלמעלה" (חולין ז', ב') – אלא שרצונו ודאי לדעת לקראת מה מובילים המאורעות, ומי יודע דעת עליון". (ס' "כהונת רפאל" עמ' תנ"ד).

"יתן גם כאן"

סיפר הג"ר רפאל יצחק וסרמן זצ"ל, שכאשר היה עדיין לאחר הנישואין בכולל דישיבת לומז'א בפ"ת, אמר לו החזו"א שיבוא ללמוד כאן בכולל חזו"א, וכששאלו הגר"י "ומהיכן יהיה פרנסה?" השיבו החזו"א: "מי שנותן בלומז'א יתן גם פה". (בעל המעשה הוסיף שנתבייש בזה ששאל את החזו"א על זה).

אין צריך לתת כתובות להקב"ה

אמרו לחזו"א על גביר מסויים כי יש לו ממון רב ויש תקוה כי מנדבתו תצמח תועלת למוסד שהקימו אז. אמר מרן ז"ל: אולי יתן לכם 50 ל"י...

אוצר החכמה

מעשה איש [תולדות החזו"א איש] - ז' / יברוב, צבי בן משה יצחק אהרן עמ' 101

<http://www.otzar.org> הודפס מאתר אוצר החכמה